

Rikslønnsnemndas kjennelse av 15. desember 1969
i sak nr. 8/1969:

Tvist mellom Oslo kommune og Norske Fysioterapeuters Forbund
i forbindelse med tariffrevisjonen 1969.

Nemndas sammensetning:

Høyesterettsdommer Rolv Ryssdal, formann

Lønnsrådmann Chr. Hartmann

Sjefsfysioterapeut Mette Sveram

I medhold av § 2 fjerde ledd i lov av 19. desember 1952 om lønnsnemnd i arbeidstvister har Rikslønnsnemndas formann med begge parters samtykke bestemt at nemnda ved behandlingen av tvisten settes med tre medlemmer. Lønnsrådmann Chr. Hartmann og sjefsfysioterapeut Mette Sveram er av partene utpekt som medlemmer av nemnda.

Rikslønnsnemnda avsa 15. desember 1969 denne

Kjennelse:

Norske Fysioterapeuters Forbund reiste i 1962 krav overfor Oslo kommune om å få opprettet overenskomst om lønns- og arbeidsvilkår for fysioterapeuter ansatt i kommunen. Noen overenskomst er ikke inngått, idet kommunen til denne tid ikke har ønsket dette, men partene har forhandlet om plasseringen av fysioterapeutene i kommunens lønnsregulativ. Det ble 16. februar 1966 oppnådd enighet om plasseringen av fysioterapeut II og I og overordnede fysioterapeutstillinger. I protokollen for dette forhandlingsmøte heter det blant annet: "Forutsetningen for ovennevnte stillingsplasseringer er at de gjøres gjeldende for samme periode som om stillingsplasseringene hadde vært behandlet av klasseplasseringsutvalget. Forutsetningen er forøvrig at Norske Fysioterapeuters Forbund kan behandle ordningen som oppsagt dersom Norsk Kommuneforbund, KFL, eller Norsk Sykepleierforbund sier opp avtalen om klasseplasseringsutvalget."

Våren 1968 fremmet Norske Fysioterapeuters Forbund en rekke krav om klasseopprykk. Under forhandlingene viste det seg

at partene hadde forskjellige oppfatninger om betydningen av det som i protokollen av 16. februar 1966 var uttalt om forutsetningene for den lønnsplassering partene den gang ble enige om. Etter flere forhandlingsmøter ble partenes representanter i møte 4. desember 1968 enige om å anbefale et forslag til overenskomst, men etter avstemning i vedkommende medlemsgruppe ble forslaget forkastet av Norske Fysioterapeuters Forbund. Etter dette foretok forbundet 31. januar og 13. februar 1969 plassoppsigelse for ca. 50 medlemmer med fratreden 1. mars 1969. Riksmeglingsmannen ble underrettet, og han nedla forbud mot arbeidsstans inntil meglings etter arbeidstvistlovens kapittel 3 var sluttet. I møte hos Riksmeglingsmannen 24. februar 1969 ble partene enige om å utsette meglingen inntil videre. Forbundet meddelte i den forbindelse at plassoppsigelse ble prolongert, slik at fratreden først ville finne sted med virkning fra 15. april 1969. I møte med partene 27. mars 1969 meddelte meglingsmannen at han ikke fant grunnlag for å fremsette forslag som det kunne ventes at partene ville godta. Forbundet besjerte meglingen sluttet, og arbeidsstans ble satt i verk fra arbeidstidens slutt 14. april 1969.

I møte 30. mai 1969 hos Riksmeglingsmannen fremsatte denne et forslag til overenskomst som partenes representanter fant å kunne anbefale, men ved brev av 7. juni 1969 meddelte Norske Fysioterapeuters Forbund at forslaget etter avstemning i vedkommende medlemsgruppe var forkastet.

Kommunal- og arbeidsministeren innkalte partene til et kontaktmøte 16. juni 1969. Etter henstilling fra statsråden gikk partene tilbake til meglings, men i nytt møte 20. juni 1969 meddelte meglingsmannen at han ikke fant grunnlag for å fremsette nytt forslag som det kunne ventes at partene ville godta.

Ved provisorisk anordning av 4. juli 1969 ble bestemt at tvisten mellom Oslo kommune og Norske Fysioterapeuters Forbund i forbindelse med tariffrevisjonen 1968 skal avgjøres av Rikslønnsnemnda. I foredraget ble blant annet nevnt at forbundet gjennom dispensasjoner hadde søkt å dempe skadevirkningene, men at det likevel av hensyn til pasientene var nødvendig å bringe arbeidsstansen til opphør. Etter dette ble arbeidet gjenopptatt 7. juli 1969.

Etter konferanse med begge parter ble fristen for innlevering av skriftlige innlegg satt til 30. august 1969. Etter at partene skriftlig hadde gjort rede for sine standpunkter, ble det

holdt muntlige forhandlinger for Rikslønnsnemnda i møte 5. september 1969. Under dette møte reiste nemndas formann det spørsmål om tvisten kunne løses ved at partene ble enige om en overenskomst. Spørsmålet er blitt nærmere drøftet, først mellom partene alene, senere mellom partenes representanter i nemnda og nemndas formann. Disse forhandlinger, som av forskjellige grunner har tatt lenger tid enn man opprinnelig regnet med, har nå resultert i at partene 15. desember 1969 er blitt enige om å opprette overenskomst om lønns- og arbeidsvilkår for fysioterapeuter ansatt i Oslo kommune. Norske Fysioterapeuters Forbund har for sitt vedkommende lagt særlig vekt på at forbundet ved dette får innvilget sitt tidligere krav om opprettelse av ordinær tariffavtale med Oslo kommune, at forbundet får selvstendig rett til å si opp avtalen, og at forbundet straks - med virkning for inneværende tariffperiode - kan ta opp i klasselasseringens utvalget sitt krav om at avdelingsledere og instruktører, foruten det klasseopprykk partene er blitt enige om, også skal ha et årlig tillegg på kr. 1.700,-. Når forbundet for inneværende avtaleperiode har funnet å kunne godta de klasseplasseringer partene er blitt enige om, har forbundet videre lagt vekt på dels den alminnelige bestemmelse i avsnitt II § 5 om at forbundet allerede i inneværende tariffperiode kan fremme krav om endring dersom "plasseringen av andre stillinger i regulativet er blitt endret og det er åpenbart at disse endringer er av betydning for plasseringen av vedkommende stilling", dels den særlige bestemmelse i avsnitt III annet ledd om at "det er en såvidt ny sammenheng mellom plasseringene av fysioterapeuter i Staten og Oslo kommunes tjeneste at en eventuell fremtidig endring i Statens plasseringer gir grunnlag for å ta fysioterapeutenes plasseringer i Oslo kommune opp til behandling i klasseplasseringsutvalget selv om karenstiden ikke er utløpt".

Den overenskomst partene er blitt enige om, har denne ordlyd:

"I. Generelle vilkår.

Denne overenskomst er begrenset til å gjelde de kommunale arbeidstakere som står tilsluttet Norske Fysioterapeuters Forbund.

Lønsregulativets satsar er de som er gjeldende i tariffperiode. Med hensyn til individuelle oppsigelser, ferie, lønn under sykdom og svangerskap, lønn under militærtjeneste, pensjon og lønn etter dødsfall, betaling for helgedager, påskaften, 1. og 17.

mai, overtidbetaling, ansiennitet og stedfortrædertjeneste gjelder de til enhver tid i kommunens "fellesbest-emmelser" fastsatte vilkår.

II. Klasseplasseringsutvalg.

§ 1.

Til behandling av de klasseplasseringsappremål som Norske Fysioterapeuters Forbund tar opp overfor Oslo kommune opprettes et permanent utvalg bestående av 5 medlemmer, hvorav partene hver velger 2 (om ønskes med varamenn). Som det 5. medlem - formann - fungerer den som har dette verv i de klasseplasseringsutvalg kommunen har inngått avtale om med andre organisasjoner. Har disse ikke samme formann kan forbundet velge mellom de oppnevnte.

§ 2.

Utvalget avgjør med bindende virkning for partene de klasseplasseringsappremål som forelegges det og kan i forbindelse med forandring i lønsvilkårene også foreta forandringer i vedkommendes øvrige vilkår. Utvalget fastsetter samtidig fra hvilket tidspunkt en lønnsendring og eventuelt annen endring av vilkår skal tre i kraft.

§ 3.

Utvalget treffer alle avgjørelser ved simpelt stemmeflertall. Det fastsetter selv reglene for sakbehandlingen og kan i den utstrekning og i den form det finner hensiktsmessig innhente uttalelse fra de berørte etaters ledelse og arbeidstakere.

Utvalgets behandling av plasseringsappremål i lønnsklasser som ikke omfattes av tariffen, medfører ikke at disse anses som tariffestet.

§ 4.

Forbundet kan med de begrensninger som følger av denne avtale til enhver tid og uavhengig av tariffrevisjonene ta opp klasseplasseringskrav for utvalget, men er til gjengjeld avskåret fra å reise slike krav på annen måte så lenge denne avtalen gjelder.

§ 5.

Klasseplasseringskrav som er avgjort av utvalget kan ikke forbundet reise påny før 3 år er gått regnet fra den dato utvalgets avgjørelse ble truffet, med mindre på et senere tidspunkt enten:

- a) stillingens arbeidsområde er blitt vesentlig endret eller
- b) plasseringen av andre stillinger i regulativet er blitt endret og det er åpenbart at disse endringer er av betydning for plasseringen av vedkommende stilling.

Utvalget avgjør om betingelsene for ny behandling etter punktene a og b foreligger. Tas et krav etter dette opp til realitetsbehandling, løper en ny 3-års frist fra den nye avgjørelsesdato. Avviser utvalget kravet fordi betingelsene for ny behandling ikke foreligger, løper 3-års fristen fortsatt fra tidspunktet for den siste realitetsbehandling.

§ 6.

Krav som kan bringes inn for utvalget er ikke gjenstand for forutgående forhandling mellom partene med mindre disse er enige om det

§ 7.

Forbundet er avskåret fra å reise klasseplasseringskrav for enkeltstillinger hvis innehaver ikke står tilsluttet det.

Reises krav for en gruppe arbeidstakere hvor forbundet bare har tilslutning fra et mindretall, kan utvalget utsette behandlingen.

Protokolltilførsel:

Utvalget vil som hovedregel gå ut fra at forbundet har det fornødne organisasjonsmessige grunnlag for de krav som reises, men kan - når det anser det påkrevet - forlange nærmere opplysninger herom. Denne paragraf forhindrer ikke at forbundet kan ta opp stillinger hvor innehaverne ikke er medlem av forbundet hvis dette er en nødvendig konsekvens av de andre opprykkskrav som er reist.

En stilling som er behandlet på dette grunnlag kan tas opp av vedkommende organisasjon uten hinder av 3-års fristen i § 5.

§ 8.

Partene dekker omkostningene ved det permanente utvalg med en halvdel hver.

III. Lønsplasseringer.

Fysioterapeutene plasseres i lønnsregulativet således:

1. Fysioterapeut II plasseres i inkl. 11.
2. Fysioterapeut I plasseres i inkl. 10 og begynner med ett tillegg. På alle lønstrinn gis et årlig tillegg på kr. 500,-.

Som sådan regnes fysioterapeut med:

- a. Minst 2 års tjeneste i heldagsstilling ved sykehus eller institutt hvor behandlingen foregår under daglig legetilsyn, eller
- b. Minst 1 års tjeneste i heldagsstilling ved sykehus eller institutt hvor behandling foregår under daglig legetilsyn og dertil minst 2 års kontinuerlig virksomhet ved annet sykehus eller institutt eller i privatpraksis når virksomheten har vært vedkommendes hovedbeskjeftigelse.

3. Ledende fysioterapeut (2 ved Aker sykehus) plasseres i inkl. 8.
4. Avdelingsleder (3 ved Ullevål sykehus og 1 ved Blindernveien skole og barnshage) plasseres i inkl. 7. I samme klasse plasseres også en instruktør ved Ullevål sykehus og en treningsleder ved Aker sykehus.
5. Sjefafysioterapeut ved Ullevål sykehus plasseres i inkl. 6.
6. Godtgjørelsen til fysioterapeut engasjert på basis av betaling pr. pasient, settes til kr. 6,19 pr. behandling.

De foretatte plasseringer i lønnsregulativet skal - med de begrensninger som følger av avsnitt II § 5 - gjelde inntil overenskomstperiodens utløp. Partene er dog enige om at det er en såvidt nøye sammenheng mellom plasseringene av fysioterapeuter i Staten og Oslo kommunes tjeneste at en eventuell fremtidig endring i Statens plasseringer gir grunnlag for å ta fysioterapeutenes plasseringer i Oslo kommune opp til behandling i klasseplasseringsutvalget selv om karenstiden ikke er utløpt.

N.K.F.'s krav om tillegg for avdelingsledere og instruktører på kr. 1.700,- pr. år kan tas opp i klasseplasseringsutvalget straks.

IV. Varighet og ikrafttreden.

Denne overenskomst gjelder fra vedtakelsen og kan ikke sies opp de første 3 år regnet fra 1. mai 1968. Deretter kan den sies opp til utløp samtidig med den hovedoverenskomst vedrørende lønnsregulativet og generelle arbeidsvilkår som kommunen har inngått med en del andre organisasjoner. Oppsigelse skal gis skriftlig med 2 måneders varsel. Hvis ikke oppsigelse skjer, forlenges overenskomsten med 1 år ad gangen.

V. Etterbetaling.

For dem som deltok i arbeidsnedleggelsen i april - juli 1969, gjøres samtlige lønnsreguleringer, både de generelle tillegg og klasseopprykkene, gjeldende fra gjenopptakelsen av arbeidet 7. juli 1969.

De som ikke deltok i arbeidsnedleggelsen, heri medregnet de som arbeidet under denne etter dispensasjon, gis etterbetaling av det generelle tillegg på 7 % og 2 % fra henholdsvis 1. mai 1968 og 1. januar 1969 etter samme regler som for kommunens øvrige arbeidstakere. Det samme gjelder tillegget for fysioterapeut I på kr. 500,- som etterbetales fra 1. mai 1968. Betalingen pr. behandling etterbetales fra 1. mai 1968 etter kr. 6,07 pr. behandling, og fra 1. januar 1969 etter kr. 6,19 pr. behandling. Klasseopprykkene for de fysioterapeuter som er kommet opp i kl. 8 eller høyere, gjøres gjeldende fra 1. mai 1969.

Etterbetaling i samsvar med dette foretas innen 31. desember 1969."

Det er under forhandlingene reist enkelte spørsmål om forståelsen av den inngåtte overenskomst, og partene ønsker i den anledning å uttale:

For så vidt det i avtaleperioden skulle bli gitt nye generelle lønnstillegg eller indekstillegg, vil fysioterapeutene ifølge bestemmelsen i avsnitt I annet ledd første punktum få samme tillegg som andre arbeidstakere i Oslo kommune.

Ifølge bestemmelsen i avsnitt I annet ledd annet punktum skal det stort sett gjelde samme generelle lønns- og arbeidsvilkår for fysioterapeutene som for andre ansatt i kommunen. Det er dog her ikke vist til det som i kommunens "fellesbestemmelser" er fastsatt om arbeidstiden. Dette innebærer at den ordinære arbeidstid som hittil har vært gjeldende for fysioterapeuter (36 timer pr. uke), blir opprettholdt.

Avsnitt III inneholder spesifiserte bestemmelser om plasseringen av fysioterapeutstillingene i kommunens lønnsregulativ. Ved utformingen av disse bestemmelser er det tatt hensyn til de klasseopprykk partene er blitt enige om. Derved unngår man ytterligere forsinkelse med utbetalingen av de beløp fysioterapeutene skal ha etterbetalt. Utformingen har også betydning for karenstiden,

jfr. avsnitt III annet ledd første punktum.

Når det gjelder forbundets krav om et særskilt årlig tillegg på kr. 1.700,- for avdelingsledere og instruktører, er partene ikke blitt enige. Dette krav må derfor behandles av klasseplasseringsutvalget. For så vidt kravet helt eller delvis skulle bli tatt til følge, er partene enige om at tillegget skal gis virkning fra samme tidspunkt som det avtalte klasseopprykk for avdelingsledere og instruktører. Behandlingen av dette krav i klasseplasseringsutvalget vil ikke være til hinder for at forbundet etter overenskomstperiodens utløp reiser krav om klasseopprykk for avdelingsledere og instruktører.

De som deltok i arbeidsnedleggelsen, har etter overenskomstens avsnitt V første ledd krav på etterbetaling beregnet etter nye satser fra den dag arbeidet ble gjenopptatt. For så vidt dette skjedde 7. juli 1969, skal etterbetaling foretas med virkning fra denne dag. Forbundet har lagt stor vekt på at etterbetaling foretas så snart som mulig. Det er derfor bestemt at dette skal skje innen 31. desember 1969, men begge parter er klar over at det av tekniske grunner kan ta litt lenger tid å få ordnet utbetalingen til enkelte fysioterapeuter.

Under henvisning til den inngåtte overenskomst har begge parter begjært saken for Rikslønnsnemnda hevet. Nemnda tar begjæringen til følge.

Slutning:

Saken heves

Chr. Hartmann

Rolv Ryssdal

Mette Sveram

Rett representant:

Rolv Ryssdal